

Lajos Nóra

(1977, Püspökladány) költő,
író, irodalomtörténész, Debre-
cenben él, Bella István-díjas

Lajos Nóra

Sziszüphosz a sárga házban

Markában egy kis üveggolyót tart. Azzal játszik.
Felgurítja a másik keze ujjával a tenyértől a középső
ujjig, majd a golyó visszagurul a tenyérárokba.
Ezzel szórakozik évek óta. Amikor megkérdezik
tőle, mi ez a golyó, ő azt válaszolja, ez nem golyó,
ez egy kő. És ha megkérdezik, kicsoda, azt feleli,
Thélemakhosz nagyapja. Azt hiszi, hogy a követ
mindig felgurítva sziklát épít, hiába mondják neki,
hogy az egy színes üveggolyó, nem látja színesnek,
sem golyónak azt, kőnek látja, melyből sziklafal
lesz egykor, amit megmászhat.

Sziszüphosz egy romkocsmában

Ült a pultnál. Egy hűtött jägert rendelt.
Kiitta az utolsó kortyig. Melléje
rendeltek az istenek egy kopott
bőrkabátost, akit Mesternek hívtak
az ivócimborái. Meghívta Sziszüphoszt
egy újabb jägerre. Sziszüphosz nem értette.
Az asztal alatt kotorászott, majd zsebéből
egy követ vett elő, letette a pultra, s
otthagya a Mesternek a jägerrel együtt.
Majd visszaszólt a kocsmajtóból, hogy
Margarétának küldi.

Sziszüphosz az Operában

Az áriák hatottak rá a legjobban.
Amikor a koloratúrszoprán üveghangjai
szinte megkocogtatták zsebében a köveket.
Nem hitte, hogy Turandot boldog lehet nélküle,
de elképzelte, hogy ha nem ő, akkor Cso-cso-szán
lesz a szerelme, aki elől elrejtí a tört, s hiszi, hogy
egy kőbe vésett pillanattal megmenthető a becsület.